

[Jette Thomsen]

Jeg kan allerede nu på Det Konservative Folkepartis vegne sige, at selv om dagsordenen var lang, stemmer vi imod den.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er egentlig helt utroligt, når man ser på Danmarks hele areal, at der kan tales om udkantsområder, der bliver til arbejdsløshedsøer, men det er jo desværre sandt, at vi har dem. Det gælder Fyn, det gælder Nordjylland, og det gælder i høj grad Vestlolland, som nu er til debat. Vestlolland har en uhyggelig høj ledighed, og Vestlolland er nået længst, hvad angår magtesløshed. Det er forståeligt, når man ser på udviklingen på Vestlolland. Efter værftets lukning havde man lige fået næsen oven vande i området, så kom meldingen om, at OTA lukker og yderligere ca. 250 personer træder ud i ledighed.

Man kan så føje til, at på grund af den centralisering, der finder sted samtidig med de store besparelseskra, som regeringen lægger på kommuner og amtskommuner, ser det nu ud til, at i bedste fald dele af sygehuset i Nakskov, i værste fald hele sygehuset lukker, og det betyder igen større ledighed, fordi der ikke er andre arbejdspladser at få. Ærligt talt ser det lidt underligt ud, at amtet går ind for at hjælpe kommunerne samtidig med, at det skærer arbejdspladser bort. Værre er det, at serviceniveauet sænkes i området; det er jo det modsatte, der er brug for.

Arbejdsløsheden er, efter at OTA lukker, over 20 pct. i området, og den vil stige yderligere. Kommunerne har tømt kasserne, og derfor må regeringen gå ind og hjælpe området. Det erhvervsliv, der ene og alene overlades opgaven, er ikke opgaven voksen. Det må regeringen se i øjnene.

Hvad skal der så gøres? SF foreslår, at der nu sættes en plan i værk, der først og fremmest hviler på frikommuneforsøg, vel at mærke på områder, hvor der ikke tidligere er givet grønt lys for forsøg.

Kommunalfuldmagten må oplødes, så det bliver muligt at gå aktivt ind i en produktion. SiD har i flere deputationer peget på områder, hvor der kan sættes arbejde i gang omgående, såfremt der er vilje og penge hertil, og de penge må skaffes.

Der skal også afsættes penge til udviklingskontrakter, der omhandler både landbrug, mil-

jø og industri. Det kan gøres både i privat og i offentligt regi. Det er blot et spørgsmål om at sætte sig sammen med de personer, som ikke lader stå til i området; de har jo ideerne om, hvilke projekter der kan blive tale om.

Nakskov Kommune har ansøgt om 28 mio. kr. i særligt tilskud, fordi man står med store problemer. De penge bør det pålægges indenrigsministeren at finde. Det er umådelig vigtigt, såfremt virksomheder skal tiltrækkes, at også servicen er til stede i området, og den må kommunen hjælpes til at skaffe.

Det er oplagt, at der også, som påpeget af SiD i Nakskov, sættes på turisme i området, og også på det område er der foreslået projekter, som der bør afsættes midler til.

Et af de helt forfærdelige store problemer, Vestlolland står med, er den alt for store del af unge, der er blevet sociale tilfælde. De er i realiteten ikke sociale tilfælde, men på grund af den store ledighed er de gjort til sociale tilfælde. Det ville være helt rimeligt, om de fik chancen i nogle sociale forsøg, og det kunne også være på nogle udviklingskontrakter kombineret med uddannelse og produktion i et samarbejde bl.a. med revalideringen, kommunens beskæftigelsesværksteder og uddannelsesinstitutionerne. Også her ligger der jo ideer til produktioner, som burde kunne sælges frit på det private marked.

Og så må der laves en særordning for de langtidsledige. Kommuner og amt vil simpelt hen ikke kunne magte den opgave, som faktisk er af en størrelsesorden på ca. 1.100 personer. Intet andet sted i landet ser det sådan ud, derfor må der særordninger til, og der må findes bevilninger hertil. Jeg ved, at arbejdsministeren tidligere selv har udtalt sig herom efter samråd i Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg er ærlig talt lidt spændt på at høre, hvilke ideer der yderligere kommer fra arbejdsministeren, for de, der indtil nu foreligger, klarer ikke problemet, arbejdsminister.

Som jeg sagde indledningsvis, er hovedproblemet den alt for store ledighed i hele landet. Når man ser på, hvor lille et land vi lever i, er det også helt grotesk at tale om udkantsområder og arbejdsløshedsøer. Det er derfor generelle ordninger, der skal til, for at vi kan få klarlagt dette problem, det ved alle. Men indtil vi får lavet disse generelle ordninger, må det være rimeligt, at der åbnes adgang for ordninger, der